

Wyrok sprostowano postanowieniem z dn. 30.04.2018r.

Sygn. akt IV U 798/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2018r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Katarzyna Antoniak

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2018r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania A. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 25 sierpnia 2017 r. (Nr (...))

w sprawie A. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do niezrealizowanego świadczenia

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że A. C. przysługuje prawo do niezrealizowanego świadczenia w postaci emerytury należnej Z. C..

Sygn. akt IV U 798/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 25 sierpnia 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.136 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016r., poz. 887) odmówił A. C. prawa do niezrealizowanego świadczenia po zmarłym bracie, Z. C.. Organ rentowy argumentował, iż zmarły nie pozostawał na utrzymaniu A. C., gdyż pobierał zasiłek chorobowy. Zdaniem organu rentowego, świadczenie pomocy, a nawet opieki, nie wchodzi w zakres pojęcia „pozostawania na utrzymaniu”, gdyż termin ten ma ściśle materialne znaczenie, a jego miarą jest zapewnienie środków pieniężnych koniecznych do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb osoby pozostającej na utrzymaniu.

Odwołanie od w/w decyzji złożył A. C. wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do niezrealizowanego świadczenia po Z. C.. Ubezpieczony wskazał, że zasiłek chorobowy, który otrzymywał jego brat, nie był wystarczający ,tj. nie pokrywał kosztów związanych z chorobą, a następnie pogrzebem Z. C.. A. C. podał, że jego brat nie był zdolny do samodzielnej egzystencji i potrzebował stałej pomocy (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i przytoczył argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.4-5 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Z. C. był bratem bliźniakiem ubezpieczonego A. C.. Z. C. zmarł w dniu 5 sierpnia 2017r. w wieku 58 lat (kopia odpisu skróconego aktu zgonu k.21 akt rentowych, kopia aktu urodzenia k.34 akt rentowych). W chwili śmierci Z. C. był bezdzietnym kawalerem. Jego rodzice zmarli przed nim. Na mocy decyzji z 28 lipca 2017r., od 3 lipca 2017r. Z. C. był uprawniony do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy (decyzja z 28 lipca 2017r. o przyznaniu renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy k.17 akt rentowych).

Z. C. mieszkał w S. w domu po rodzicach. Na tej samej posesji, w sąsiednim domu mieszkał ubezpieczony wraz ze swoją rodziną. Z. C. w 2016r. zachorował na raka płuc. Wcześniej świadczył pracę w (...) S.A. w S., gdzie rocznie uzyskiwał wynagrodzenie w następujących kwotach: 2014r. - 27386 zł, 2015r. – 31080 zł oraz w 2016 r. 14379 zł (zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k.11 akt rentowych).

W okresie od 2 stycznia 2017r. do 2 lipca 2017r. Z. C. pobierał zasiłek chorobowy. Zasiłek ten wynosił miesięcznie ok.1 300 zł netto (informacja z (...) S. A. w S. k.20-21 akt sprawy). W dniu 5 lipca 2017r. Z. C. złożył w organie rentowym wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy. Wniosek ten organ rentowy załatwił w/w decyzją z 28 lipca 2017r. o przyznaniu od 3 lipca 2017r. renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy (decyzja z 28 lipca 2017r. o przyznaniu renty k.17 akt rentowych). Z. C. nie zdążył pobrać świadczenia rentowego za miesiące lipiec i sierpień 2017r. z uwagi na śmierć w dniu 5 sierpnia 2017r.

Od grudnia 2016r. (7 miesięcy przed śmiercią Z. C.) ubezpieczony rozpoczął opiekę nad chorym bratem. Był on uprawniony do podjęcia z konta brata środków z tytułu zasiłku chorobowego i z tych pieniędzy robił zakupy dla brata. Ubezpieczony zawoził brata Z. C. na naświetlania i zabiegi chemioterapii, które odbywały się w szpitalu w S.. Jeździł tam również celem odbioru wyników badań. Na przestrzeni miesiąca, w którym trwała chemioterapia ubezpieczony codziennie dwukrotnie podróżował do S.. Koszt tych dojazdów wynosił około 500 złotych i ubezpieczony pokrywał je z własnych środków. W czasie, kiedy Z. C. nie korzystał z chemioterapii, miesięczny koszt dojazdów do szpitala wynosił około 50-60 złotych. Nadto ubezpieczony pielęgnował brata, tj. pomagał w jego myciu i zmianie pampersów oraz przynosił i podawał mu posiłki przygotowywane przez żonę ubezpieczonego. Kwota uzyskiwana przez Z. C. z tytułu zasiłku chorobowego nie pokrywała kosztów jego utrzymania w okresie ostatnich miesięcy przed śmiercią, kiedy Z. C. był osobą leżącą i niezdolną do samodzielnej egzystencji. Środki te wystarczały na zakup żywności oraz środków czystości. Tym samym rachunki za media oraz wydatki na paliwo były pokrywane przez ubezpieczonego. Z uwagi na to, że ubezpieczony pracuje zawodowo jako kierowca, w okresach swojej nieobecności, zapewnił on bratu usługi ze strony wynajętej opiekunki. Opiekunka wykonała zleczone czynności 2-3 razy, a za każdą wizytę otrzymała wynagrodzenie w kwocie 50 złotych.

W rozpatrywanym okresie (tj. od stycznia do lipca 2017r.) ubezpieczony uzyskiwał wynagrodzenie w łącznej kwocie 4500 zł brutto (zaświadczenie o zarobkach k.23 akt sprawy). Ubezpieczony mieszka z żoną, która nie pracuje, oraz z pełnoletnim synem, który studiuje zaocznie i pracuje, za co uzyskuje wynagrodzenie zbliżone do pensji minimalnej (zeznania ubezpieczonego k.15v-16v akt sprawy).

W dniu 11 sierpnia 2017r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z wnioskiem o wypłatę niezrealizowanego świadczenia po bracie Z. C. (wniosek k.31-32 akt emerytalnych). Zaskarżoną decyzją z 25 sierpnia 2017r. organ rentowy odmówił A. C. wypłaty niezrealizowanego świadczenia z przyczyn wskazanych na wstępie uzasadnienia (decyzja z 25 sierpnia 2017r. k.36 akt rentowych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie A. C. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.136 ust.1 przywołanej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w razie śmierci osoby, która zgłosiła wniosek o świadczenia określone ustawą, świadczenia należne jej do dnia śmierci wypłaca się małżonkowi i dzieciom, z którymi prowadziła wspólne gospodarstwo domowe, a w razie ich braku – małżonkowi i dzieciom, z którymi osoba ta nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego, a w razie ich braku – innym członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej lub na których utrzymaniu pozostawała ta osoba.

Poza sporem pozostaje, że w chwili śmierci Z. C. był kawalerem i nie posiadał dzieci. Brak było również innych osób uprawnionych do renty rodzinnej po zmarłym w myśl - art.67 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Analizując okoliczności sprawy Sąd doszedł do przekonania, że stanowisko organu rentowego jest błędne i wynika z niedostatecznego rozważenia okoliczności sprawy. Poza sporem jest, że Z. C. w okresie od 2 stycznia 2017r. do 2 lipca 2017r. był uprawniony do zasiłku chorobowego. Kwoty uzyskiwane z powyższego tytułu nie wystarczały jednak na pokrycie wszystkich wydatków związanych z utrzymaniem i leczeniem chorego na nowotwór Z. C.. Uprawnionym jest przyjęcie, iż dochód z tytułu zasiłku chorobowego, jak zeznał ubezpieczony, wystarczał na pokrycie kosztów pożywienia oraz na zakup środków czystości (pampersy) dla Z. C.. W pozostałej zaś części koszty utrzymania Z. C. ponosił ubezpieczony A. C.. Zeznania ubezpieczonego są w ocenie Sądu wiarygodne. Ubezpieczony zeznał, iż ponosił koszty podróży brata do szpitala, które w okresie zabiegów z zakresu chemii wynosiły nawet do 500 złotych miesięcznie, jak również pokrywał opłaty za media, w tym m. in. finansował zakup gazu. Oprócz tego ubezpieczony, w miarę możliwości czasowych, sprawował na co dzień opiekę nad chorym bratem. Z racji relacji rodzinnych opiekę tę sprawował nieodpłatnie, ale nie ulega wątpliwości, że opieka nad osobą chorą – czynności pielęgnacyjne i z zakresu utrzymania higieny osobistej oraz polegające na przygotowywaniu posiłków - mają wymierną wartość finansową. Bez opieki A. C., Z. C. nie byłby w stanie samodzielnie zaspokajać swoich potrzeb bytowych i musiałby korzystać z odpłatnej pomocy innych osób albo powołanych do tego instytucji (co częściowo miało zresztą miejsce w okresach nieobecności ubezpieczonego w miejscu zamieszkania). Wskazać należy, że ustawodawca nie wymaga, aby osoba ubiegająca się o wypłatę niezrealizowanego świadczenia ponosiła całość kosztów utrzymania osoby zmarłej skoro chodzi o wypłatę świadczenia po osobie uprawnionej – tu do renty z tytułu niezdolności do pracy. Istotne jest, aby koszty ponoszone przez osobę wnioskującą o wypłatę niezrealizowanego świadczenia stanowiły istotny wkład w utrzymanie zmarłego świadczeniobiorcy. W ocenie Sądu, taka sytuacja wystąpiła w przypadku A. C..

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.